

WGT 35 S. 45

GALARNAD,

NEU

GAN O GOFFADWRIAETH

AM

WRAIG DDUWIOL,

(E. J. EVANS)

BETHANIA, YN ABERTEIFI.

A GYFANSODDWDYD

GAN BENJAMIN DAVIES,

Penallt-Pont-Sely,

CAERFYRDDIN:

Argraphwyd gan Jonathan Harris, Porth-Tywyll--1812.

[PRIS DWY GEINIOG]

720530723

LN 1496

Marwnad, &c.

- 1 **A**R y nawfed dydd o Fedi
Clywais newydd chwerw blin,
Berodd i mi golli dagrau
Wylo llawer wrthyf' hun;
Clywed wnes am un o'r teulu
Aeth trwy angeu maes o'r byd,
Hwn a dynodd codwm Eden
Ar ddynoliaeth oll i gyd.
- 2 Deddfsydd wedi gosod unwaith
I holl Israel Duw i gyd,
Fyned trwy yr hen Iorrdonen
I wlad Canaan dawel glud;
Ond dau ddihangodd o'r dyfnderoedd
I deyrnasu uwch y rhôd,
Enoc ac Elias ffyddlon
Na ddarfu'nt gwrdd âg angeu erioed.
- 3 Deuwch holl drigolion daear
I ryfeddu hyn i gyd,
Na rydd angeu un arbediad
I wrthddrychau'r pwrcas drud;
Mwy na'r annuwiolion pennaf
Sydd gydâ'r diafol ar y ma's,
Treio rhwydo a gorchfygu
Temptio etifeddion gras.
- 4 Clywed geiriau 'rwyf yn aml
Am y dychryn Frenin hwn,
Fel pe b'ai e'n dod o wagle,
A'i artrefle ef ni's gwn;
Ond mi dd'wedaf wrthyh eiriau
Weddai gael rhyw syndod mawr,
I fod angeu yn mhob pabell
Sy'n preswylho ar y llawr.

- 5 Caru angeu 'rym ni beunydd*
 A'i gofleidio ddydd a nos,
 Fel tegan gwerthfawr yn ein mynwes
 Hyd nes rhydd in' farwol lo's;
 Dyma'r pryd y cawn ni weled
 I fod angeu'n chwerw iawn,
 Er ein bod ni oll wrth natur
 Yn ei garu hyd brydnawn.
- 6 Hen gongwerwr ydyw angeu
 Nid un newydd dd'od i'r byd,
 'Safodd neb o'r cewri cryfion,
 Fe orchfygodd 'rheiny i gyd;
 Trown ein golwg at Manasse
 Samson hynod yn ei ddydd,
 Llawer hefyd gall'swn enwi
 Arnynt *cariodd* angeu'r dydd.
- 7 Pan bwy'n meddwl yn ddifrifol
 Am weithredoedd Brenin braw,
 Peri mae i mi arswydo
 Wrth feddwl myned tan ei law;
 Dyma'r llaw fydd yn gweithredu
 Mewn creulondeb mawr rhyw bryd,
 Pan y byddo'n datod clymmau
 Rhwng fy nghorph a'm henaid drud.
- 8 'Nawr mi drôf fy ngolwg bellach
 At y gwrthddrych berodd im'
 Dreiddio'r meddwl i fyfyrion
 Ar weithredoedd angeu llym;
 ELIZA EVANS oedd ei henw
 Yn *Llwyn-grawys* bu hi'n byw,
 Yn *Aberteifi* 'roedd hi'n aelod,
 Yno'n arddel Iesu gwiw.
- * Sef pechod, yr hwn yw colyn angeu.

- 9 Hi ddechreuodd yn y boreu
 Blygu i ordinhadau'r ty,
 Yn yr anial bu hi'n teithio
 Hir flynyddau gydâ'r llŷ;
 Yfed dyfroedd mara lawer,
 Cael dail surion gydâ'r Oen,
 'Nawr mae'n gwledda ar ddanteithion
 Mewn trigfannau heb ddim poen.
- 10 Un ar hugain oedd ei hoedran
 Pan y darfu daro ma's,
 I ryfela yn y frwydr
 O ochr Duw maddeuol ras;
 Gwisgo *lifreu* Brenin Sion
 A'i harfau'n gyson wrth ei chlin,
 Gan annog eraill yn y fyddin
 Fod yn ffyddlon bob yr un.
- 11 Un oedd hi a fu mewn rhyfel
 Tra fu'n teithio'r anial fyd,
 Bu flynyddau yn mhllith circhanau,
 A'i gwisg er hyn oedd lân o hyd;
 Milwrio 'roedd a'i harfau'n loywion,
 Nes daeth trwy'r afon i'r Ganaan rād,
 Er cymmaint ydoedd ei gelynion
 Hi gās y gongcwest trwy rym y gwa'd.
- 12 Hefyd byw mewn galarnadau
 Pan oedd yma dan y groes,
 Llawenhau ar un amserau,
 Wrth gofio am ei angeu loes;
 Yr oedd hi'n cyfrif yr holl groesau
 Fel rhyw fraint ardderchog iawn,
 Er mwyn Iesu fu'n dyoeddef
 Ar Golgotha un prydawn.

- 13 'Nawr 'rwy'n meddwl yn ddifrifol,
 Am fawr ragoroldeb hon,
 Ni ollyngaf o honi yn angof,
 Tra bwy'n teithio daear gron;
 'Roedd hi'n amlwg i ni weled
 Mae un o'r prenau byw oedd hi,
 Ffrwythau ydoedd arni'n tyfu,
 I debygoli'r Iesu cu.
- 14 ELIZA EVANS, mamaeth dduwiol
 Ydoedd hon yn nheulu'r Tad,
 Ei llef hi ydoedd yn wastadol,
 Am godi delw sanctaiddhad;
 Mynych iawn y d'wedai'n sobri
 Am sancteiddrwydd yn y ty,
 Byw yn dduwiol a chrefyddol,
 Pan oedd yma gydâ ni.
- 15 Dywedai'n hynod wrth bregethwyr,
 Am gofio'u tirion Athro mwyn,
 Porthi'r praidd, bugeilio'r defaid,
 Curo'r bleiddiaid, a chadw'r wyn;
 A dal i maes y wisg ddiwniad
 Gas ei gorphen un prydawn,
 Gan y Meichiau fu'n dyodde'
 Wrth dalu'r ammod yno'n llawn.
- 16 O! mor felus 'roedd hi'n siarad,
 Am weithredoedd dwyfol rês,
 Pan yr oedd hi dan y loeson,
 Dwylo oerion angeu glês;
 Yno d'wedai yn ardderchog
 Wrth ei ffryndiau oedd ger bron,
 Bod hi wedi 'nabod Ceidwad
 I ddal ei phen hi uwch y don.

- 17 Oed ein Prynwr pan orphenodd
 Ei thaith ar wyneb daear lân,
 Ydoedd mil ac wyth cant hefyd
 Pan yraeth o'r corph i ma's,
 A deg hefyd o flynyddau
 I wneud y swm a'r cyfri'n llawn,
 Pan y treiddiodd trwy'r ehangder,
 I'r wlad i ganu'n beraidd iawn.
- 18 Tri ugain mlynedd lawn a phedair
 Bu hi yn y byd yn byw,
 Pedwar deg a thair o hynny
 Gwnaeth arddeliad teg o Dduw;
 Fel Duw graslawn a thrugarog
 Duw maddeugar yn y gwa'd,
 Yr hwn sy'n codi myrdd i fynu
 Yn yr iechydwriaeth rad.
- 19 Llauer ganodd yn y dyfnder,
 Wrth drafaelu'r dyffryn du,
 Rhosydd Moab a dyffryn Baca,
 Pan 'roedd yma gydâ ni;
 Gwaed 'i Hanwylyd oedd y testyn,
 Ei chaniadau hi o hyd,
 Am y gwaed y mae hi'n canu
 'Nawr o fewn trag'wyddol fyd.
- 20 Os 'dych am wybod b'le mae'n gorwedd,
 O ran ei chorph mewn gwely pridd,
 Yn *Ebenezer* mewn lle oeredd
 Hyd fore'r adgyfodiad ddydd;
 Dyma'r boreu y treigla'r meini
 Wrth waith Iesu'n dod i'w hol,
 Beddau'n rhoddi i fynu'r meirw,
 Heb fedru mwy eu dal nhwy'n ol.

- 21 Boreu pwysig fydd y boreu
 Pan y delo'r Udgorn clir,
 I roddi bloedd nes byddo'r meirw
 Yn deffroi trwy fôr a thir;
 Dyma'r boreu caiff myrddiynau
 Ddihuno ar eu newydd wedd,
 Byw'n gyffelyb i'w Hanwylyd
 Mewn gwlad yr ochr draw i'r bedd.
- 22 'Nawr mi goda' ngolwg fynu
 I'r trigfanau 'rwyf ti'n byw,
 Mewn sel dduwiol, gwresog gariad,
 Wedi'th wisgo â delw Duw;
 Ti fedri ddweud yn awr yn glirach
 Am y Drindod mawr yn un,
 Draw yn foreu yn yr arfaeth,
 Yn trefnu ffordd i achub dyn.
- 23 Hefyd gwel'd y brynedigaeth
 Wedi chwblhau yn rhad,
 Gwel'd y Prynwr, gwel'd y Talwr,
 'N eistedd ar ddeheulaw'r Tad;
 Gwel'd y ddeddf yn anrhydeddus,
 Heb allu mwy i ofyn iawn,
 Gwel'd cyfiawnder yn dysgleirio,
 Wedi cael ei dalu yn llawn.
- 24 Gwel'd sancteiddrwydd dan ei goron,
 Gwirionedd hefyd yn cadw ei le,
 A gwel'd myrdd o blant caethiwed,
 Yn rhyddion yn Nghaersalem dre';
 Byw yn ngoleu'r Haul sy'n para,
 Haul a hoeliwyd ar y gro's,
 Haul a drodd yr haul naturiol,
 Ganol ddydd yn dywyll nos.

- 25 ELIZA EVANS ti ffarwelaist
 A'th gyfeillion dan y nen,
 Gan obeithio y ca'et eu gweled
 I gyd yr ochr draw i'r llen;
 I gyd-foli âg angylion
 Cerubiaid a Seraphiaid pur,
 Gan waeddi " Iddo ef a'n prynodd,
 Wrth ddyoddef hoelion dur."
- 26 Dywed im' pa olwg hyfryd,
 Wyt ti'n wel'd ar Frenin hedd,
 Fel oen yn sefyll ar yr orsedd,
 Tithau'n syllu ar ei wedd;
 A wel' di'r archoll yn ei ystlys,
 Hefyd tyllau'r hoelion dur,
 Yn ei draed ac yn ei ddwylo,
 Fel pan 'roedd ef dan y cur?
- 27 Er fod 'LIZA EVANS dduwiol,
 Wedi 'hedeg tu a'r ne',
 Clod i Dduw am godi fynu,
 Ei hanwyl ferched yn ei lle;
 O oes i oes fe welir perlau,
 Coron Iesu'n dod i'r lan,
 O ddyfnderoedd yr anialwch,
 I Gaersalem yn y man.
- 28 Mae rhyw dynfa yn fy enaid,
 Am ddod adreu at y côr,
 O wlad y pair a'r holl gystuddiau,
 I gael nosio yn y môr;
 Cariad Drindod, môr o syndod,
 Fydd i drag'wyddoldeb maith,
 Byth fe fydd heb *blymio*'i ddyfnder,
 Ei hyd, na'i led, na'i uchder 'chwaith.